

7.36 Brat František Nugent je poslaný do Porýnia

Generálny predstavený kapucínov vymenuje vedúceho misie v mainzskom arcibiskupstve
1610

Od r. 1608 sa Johann Scheikart márne usiloval o vyslanie kapucínov. Ani sny, ani jeho oprávnené žiadosti generálnemu ministrovi, ani naliehavá potreba reformy jeho arcibiskupstva ani jeho politická moc nepohli vedením rádu splniť želania kurfirsta a arcikancelára Nemeckej ríše. Pritom mal generálny minister Gerolamo Geradoni da Castelferretti (1549-1626) absolútne porozumenie pre tú túžbu, poznal predsa misijnú prácu severne od Álp z vlastnej skúsenosti. Patril k prvým bratom, ktorí rozšírili rád z Talianska a v r. 1574 išli ako kapucíni do Francúzska. V r. 1588 bol menovaný za generálneho komisára práve zriadenej provincie v Toulouse. Ako správca onej provincie cestoval r. 1596 na generálnu kapitolu, napokon bol menovaný do vyšších úradov rádu. V r.1608 však rádu chýbali pre ďalšiu misijnú oblasť východne od Rýna nemecky hovoriaci pátri. Až keď sa Schweikart obráti na pápeža, stane sa rozhodujúci krok: Pavol V. podnieti generálneho ministra, aby vytvoril misijnú skupinu pre Porýnie. Je zverená veľmi schopnému vedúcemu expedície: Františkovi Nugentovi (1569-1635), Írovi z flandro-belgickej provincie, šľachtického pôvodu a veľkému učencovi. Po svojom doktoráte v Löwene stretol v r. 1591 v Bruseli bratov. Najskôr mal viesť rozšírenie rádu v Írsku, k čomu obdržal v r. 1608 právomoci. Menovanie za generálneho komisára budúcej Rýnskej provincie však odložilo onen projekt (ktorého sa môže opäť ujať až po problémoch v Nemecku a jeho odvolaní z Porýnia v r. 1615). Všestranne nadaný František – ovládal sedem jazykov – napísal množstvo teologických, filozofických, duchovných a historických diel.¹

Expedícia do Porýnia ovšem nezaloží svoju prvú usadlosť v samotnom Mainzi: tam už nerozhodujú o postupe pri reforme generál a pápež, ale nuncius a Nugent.²

10152 Ctihodnému v Kristovi pátrovi bratovi Františkovi z Írska, kazateľovi Rádu menších bratov kapucínov svätého Františka, posielala Hieronymus z Castelferrettia, generálny minister toho istého rádu, aj keď bez pričinenia, v Pánovi pozdrav s požehnaním.

Urodzený a prevelebný pán arcibiskup z Mainzu prechováva pre jedinečnú zbožnosť svojho srdca a pre svoju mimoriadnu náklonnosť k nášmu rádu veľkú nádej, že naši bratia budú slovom a príkladom v nemalej miere prospievať a napomáhať k spásu jemu zverených duší vo vybranom meste Mainz, keď tam sú teraz nami poslaní, aby tam zostali a bývali.

¹ O Franzovi Nugentovi (ktorý napokon odmietol menovanie za biskupa Armaghu a zomrel v r. 1635) a jeho priekopníckej práci v Porýni: Linden, *Dejiny Rýnsko-Vestfálskej provincie rehole* 20-22,140-142. Girolamo da Castelferretti sa stal v r. 1599 prvý raz generálom rádu (do r. 1602). Druhé, v texte spomenuté trvanie úradu nasledovalo v r. 1608-12.

² Latinský text z *Commentarius Rinuccianus de Sedis Apostolicae legatione ad foederatos Hiberniae Catholicos per annos 1645-49*, vytlačenený v *I Frati Cappuccini*. 4,1344-1346) preložil do nemčiny Camillus Ader Rýnsko-Vestfálskej provincie.

Keďže od nás teraz dôrazne žiada na tento cieľ bratov a prosbám takého významného preláta sa nemôžeme a nesmieme vyhnúť, predložili sme nášmu Najsvätejšiemu pánovi náležitú písomnú prosbu a Jeho Svätosť udelila svoj láskavý súhlas. Keď sme si však robili starosti kvôli osobe, ktorá by mohla byť najvhodnejšie poverená touto úlohou, prišiel si nám na myseľ ty; lebo na tvoju pravovernú katolícku vieru a tvoje učenie, na tvoj spôsob života a čestnosť tvojich mravov a na tvoju integritu vkladáme svoju plnú dôveru.

10153 S predloženým listom ťa ustanovujeme, menujeme a vysielame ako nášho komisára a zástupcu a dávame ti preto splnomocnenie presídliť sa do vyššie menovaného mesta Mainz, aby si tam prevzal pozemok, postavil kláštor a vzal so sebou iných bratov nášho rádu z Flanderskej provincie, ktorí sa zdajú tebe a provinciálovi tejto provincie vhodní, a priviedol ich so sebou do menovaného mesta, viedol ich tam a vykonal všetko, čo obvykle berú do rúk gvardiáni, provinciálni vikári a naši komisári. Okrem toho ti dávame plnú moc, prijať do rádu, kohokoľvek pokladáš za vhodného, pri zachovaní všetkého toho, čo inak treba dodržať.

Poverujeme ťa preto, aby si sa – ako uznáš za vhodné – odobral čo najrýchlejšie do vyššie menovaného mesta . Vo všetkej rozhodnosti chceme, aby ťa bratia, ktorí sa budú zdržiavať v onej oblasti pod tvojou opaterou, zásluhou svätej poslušnosti podľa ustanovení našej regule vo všetkom poslúchali a boli podriadení ako nám samým. Nič viac! - Chod! Nech ti Pán dopraje šťastnú cestu a ochraňuje ťa v každom čase svojou milosťou.

Dané v našom Kláštore sv. Bonaventúru v Ríme,
28. dňa v mesiaci august 1610